

UKRAINIAN LABOR NEWS
PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорповане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ВЧЕРА ДЕЛЕГАЦІЯ БЕЗРОБІТНИХ ПОСТАВИЛА ДОМАГАННЯ ПЕРЕД УРЯДОМ БЕНЕТА

Наша редакція отримала 14 квітня таку телеграму з Торонто від секретаря Виконкому Воркерс Юніті Ліг т. Т. Юена: "Нині в подульні начислено 94,000 підписів".

Значить, за добу перед предложенням в парламенті законопроекту Воркерс Юніті Ліг про соціальне забезпечення від безробіття коштом держави, було вже начислено під тим законопроектом 94,000 підписів, або лише 6,000 бракує до цієї цифри, що її визначила Воркерс Юніті Ліг. Більше як певним є, що цифра 100,000 буде досягнена й перевищена, бо є ще листи в дорозі, бо можливо деякі будуть привезені делегатами впрод до Оттави.

Це значить, що клич Воркерс Юніті Ліг робітництво підхопило й виконало. Це значить, що Воркерс Юніті Ліг висловлює домагання робітництву. Треба взяти на увагу, що кампанія збирання підписів відбувалася тільки один місяць по цілій Канаді. 100,000 робітників відгукнулася на клич Воркерс Юніті Ліг тому, що це домагання є життєве, що воно близько дотичить соток тисяч безробітних.

Але це ще не значить, що капіталістичний уряд домагання задовольнить. Ні, не задовольнить, це більше, як певне. Еспанський король Альфонс "задовольнив домагання" республіканців тільки тому, що не було виходу, бо вони все одно захопили вже владу у свої руки. Він задовольнив їх домагання тому, що іншого виходу не було, як зречтись трону.

Така є диалектика політичної й всякої боротьби. Щоб робітничі домагання задовольнялися — робітники мусять за це боротися. Борються не тільки збиранням під ними підписів та висланням делегації до Оттави, але гуртуватися довкола цих домагань по цілій країні й об'єднаним фронтом йти проти свого класового ворога.

З висланням делегації до Оттави, з вчерашніми демонстраціями, боротьба за соціальне забезпечення тільки починається. Треба будувати ту організацію — Воркерс Юніті Ліг, яка стала в провід цієї боротьби. Треба будувати Все-українське Товариство Безробітних. Треба об'єднувати в єдиний фронт тих робітників, які працюють, з тими, які не працюють. Треба будувати єдиний фронт робітництва знизу, понад голови соціал-фашистів та трейд-юніційних бюрократів.

Поготуйтеся до першотравневих демонстрацій! Нестій в масі клич "За соціальне забезпечення від безробіття коштом держави й капіталістів!"

ДОПОМАГАЙТЕ СВОЇЙ БОЙОВИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ПРЕСІ!

РОБІТНИКИ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА ВЖЕ ДАЛИ СВОЇЙ ПРЕСІ ДОПОМОГУ.

В місяці квітні провадиться кампанія допомоги центральному органу комуністичної партії "Воркерів". Провадиться кампанія тому, щоб збільшити число передплатників і читачів цього бойового органу революційного робітництва, щоб зібрати для него пресовий фонд і забезпечити його існування на літні місяці.

В травні відбудеться кампанія допомоги українській революційній робітничо-фармерській пресі. Мусить відбутися, хоч як би ми цього не хотіли. Мусить відбутися, щоб дати спробою революційній пресі жити і боротися тоді, коли вона робітництву є дуже потрібна — потрібна більше, як коли перед тим.

Велика економічна криза і всі її страшні наслідки з цілою силою вдарили по трудящих масах. Бійові кличі соток тисяч безробітних дунули по цілій Канаді. Капіталісти провадять наступ на робітництво й на незможне фармерство на цілому фронті, завальючи увесь тигар кризи в їхні плечі. Тисячі читачів робітничої преси викинено на вулиці й вони не мають чим за неї платити. А читати хочуть, читати їм треба, бо ці безробітні є зараз передовим загоним класової боротьби. Вони хочуть слідити за боями безробітних, вони хочуть знати, як боряться їхні товариші по безробіттю по цілій країні й по всіх капіталістичних країнах.

Тому треба всіма силами старатися, щоб робітничая преса жила, ширилася між робітництвом, організувала їх, обороняла та вказувала шлях боротьби. А щоб ця преса жила, треба її нести допомогти. Допомоги ж можуть її дати в першу чергу організації, потім ті робітники й робітничі, що працюють, як також і самі безробітні. Безробітні можуть дати допомогу своєї пресі тим, що займуться приєднуванням для неї нових передплатників, колектуванням передплати старої та збиранням пресового фонду.

В суботу, 11 квітня, усі робітники нашого Робітничо-Фар-

мерського Видавничого Товариства, як друкарні, так редакторські та адміністрації, відбули свій митіг, на якому вислухали доклад про матеріяльне подороження нашої преси, одногласно постановили знизити свою заробітну платню. Після довгого обговорення рішили вони так: всім тим робітникам, що мають платню від 20 доларів на тиждень вище, знизити платню на 7 процент, а тим, що мають платню від 20 доларів нижче — знизити по 5 процент. Ця знижка вивнесе приблизно \$2,160,00 на рік.

Це, розуміється, справи не врятує, але це велика допомога, яку робітники Видавництва, з огляду на теперішню кризу й на тяжкий матеріяльний стан нашої преси, рішили пожертвувати для своєї преси. Коли минулого літа наша преса була в скрутному стані, то робітники Видавництва дали йому по два тижні своєї заробітної платні, що також було дуже великою допомогою в тодішній час.

Положення коло нашої преси зараз дуже тяжке, а вперді літо. Минулого року ми вже не переводили пресової кампанії в травні, але зате примушені були взятися за неї в середині літа. Цього року нам прийдеться попрацювати для своєї преси в травні — це вже вирішили центральні заряди наших організацій на спільних зборах в неділю, 12 квітня й зараз розробляють самий план кампанії. Поки заряди скажуть своє слово, ми від редакції, від усіх робітників нашого Видавництва, якчемо усі наші організації, всіх читачів і симпатиків нашої преси, усе українське робітництво й фармерство Канади, готуватися до травневої пресової кампанії й попровадити її ударно по цілій Канаді, щоби забезпечити існування нашої преси зараз і на літні місяці.

ПРИГОТОВЛЯЙТЕСЯ ДО ПЕРШОГО ТРАВНЯ!

Цього року день першого травня припадає на час гострої класової боротьби й масових змагань робітництва й незможного фармерства. На міжнародному полі імперіалістичної країни пригтовляються до нападу одні на других, щоб знову кинути світ в червоно-крываву війну. Цілий імперіалістичний світ об'єднується в своему готуванні до нападу на Радянський Союз, щоб розбити успішне будівництво соціалізму.

Положення в Канаді таке, що тільки масова боротьба робітництва може дати ефектвону допомогу соткам тисячам зголоднілих робітників і їхнім родинам. Головні кличі для першого травня зрозумілі. Ними є: Проти капіталістичного виголодження — за соціальне забезпечення коштом держави й за мінімальну платню; Розбийте заборону довозу радянських товарів до Канади й обороняйте Радянський Союз!

Ці кличі висловлюють найпекучіші домагання канадійського робітництва й їхню міжнародно солідарність з робітничою республікою.

Інші кличі повинні бути також використані. Ми повинні демонструвати проти поліційного терору в Канаді й проти зростаючого фашизму; за будування Воркерс Юніті Ліг і Всеукраїнського Товариства Безробітних; за звільнення усіх в'язнів класової боротьби й негайного припинення депортації робітників чужинецького походження; проти зрадництва лейбористських фейкерів і трейд-юніційних бюрократів.

Партія і її симпатки пригтовляються до найбільшого травневого всята в історії канадійського робітництва. Кожний радикальний робітник повинен стати в ряди першотравневої демонстрації й тим здекларувати своє становище, як класово-свідомого борця за визвіл робітничої класи.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ КАНАДИ.

МАЙНЕРІ ПОВИНИНІ ГОЛОСУВАТИ ЗА ПРИЛУЧЕННЯМ ДО ВОРКЕРС ЮНІТІ ЛІГ

На останній конвенції Майн Воркерс Юніон-оф Канада майнері відірвалися від Всеканадійського Конгресу Праці й рішили перевести референдум за прилучення до Воркерс Юніті Ліг, канадійської секції Червоного Профінтерну.

Провід, на домагання більшости відділів, рішив підприємити цей найважливіший крок в історії М.В.Ю.К.

Коли 11 травня більшість голосів зайвється за прилученням до ВЮЛ, то це буде перший крок для того, щоб зробити М.В.Ю.К. революційною юнією й базую на створення Індустріальної Юнії Майнерських, Нафтових і Смельтрової Робітничих Канади.

Референдум є великої ваги, але ще більшу вагу має те завдання, що воно стане перед нами після референдуму, коли всі сили капіталізму і їхніх агентів, соціал-реформістів, соціал-фашистів, поведуть атаку на розколення майнерських рядів, на відірвання їх від єдиного фронту, щоб в цей спосіб ще більше погіршити й так вже невиносиме положення майнерів.

Фашизм гратиме видатну ролю проти єдності майнерів. Боб Ливет з Юнайтед Майн-

Щасливої дороги Українській Робітничо-Фармерській Делегації до Радянського Союзу!

ДЕЛЕГАЦІЯ СІДАЄ НА КОРАБЕЛЬ В НЬЮ ЙОРКУ 16 КВІТНЯ Й ПРИБУДЕ ДО ЧЕРВОНОЇ СТОЛИЦІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ НА ПРОЛЕТАРСЬКЕ СЬВЯТО ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

Перша Українська Робітничо-Фармерська Делегація до Радянського Союзу в складі 16 товаришів, нині сідає в Нью Йорку на один з найбільших і найшвидчих кораблів "Європа" і виїжджає до робітничо-селянської радянської країни. Кожний чесний робітник і фармер бажає делегації щасливої дороги й щасливого повороту назад.

Бо здійснилася давно бажана мрія! Навіть не мріялося, що українські робітники і фармері Канади спроможуться на таке велике діло. Говорено про це не раз, але якось серійозно не бралось. Здавалося, що ми ще до того не доросли. Надто ж бо далека й коштовна дорога. А тут це й вдарила велика економічна криза. Де взяти грошей на подорож? Так і писали деякі товариші, коли прочитали першу відозву в "Укр. Роб. Вістях" про висилку делегації — чому ви беретеся за таке коштовне діло зараз, в часі такої економічної кризи?

Але ми переконалися: не їдмо тоді, як нема кризи, не їдмо тоді, як є криза — то значить ніколи не їдмо. Ми знали, що, не дивлячись на економічну кризу й безробіття, на висилку делегації саме тепер час. Час тому — що коли в капіталістичних країнах шаліє економічна криза — то в Радянському Союзі велике економічне піднесення; час тому, що коли капіталісти, не будучи в спроможі вирватися з економічної кризи, знижують робітничу заробітну платню, то в Радянському Союзі заробітну платню робітникам підвищується; час тому, що коли в капіталістичних країнах фабрики замикають і робітників викидається на вулицю, то в Радянському Союзі будується нова велика індустрія й промисловий пролетаріят в 1931 році збільшиться на два мільйони; нарешті — час тому, що питання кризи капіталістів, що питання розв'язати війною проти Радянського Союзу, а тому в останніх часах вони вдерятерили свої інтриги й кампанія брехань проти країни Рад, і трудящі усіх країн повинні оборонити Радянський Союз.

Що на українську робітничо-фармерську делегацію саме тепер був якраз час — про це свідчить найкраще та ударна успішна кампанія, що її провели українські робітники й незможні фармері Канади протягом одного місяця. Бо перша відозва центральних зарядів наших організацій надрукована була в "УРВ" 24-го лютого, перші обійзники вислали при кінці лютого, отже формування різних комітетів почалося вже в березні, а 29-го березня були вже останні митігінги кампанії.

За протяг одного місяця розгорнено цілу кампанію без найменшої попередньої підготовки, розгорнено кампанію справді ударну, попроваджено пропаганду і в пресі і устну масовими митігінгами, зібрано за той час поверх \$4,000 і в половині місяця квітня делегація сідає вже на корабель в Нью Йорку, щоб на 1 травня бути в червоній столиці Рад. Союзу й разом з її пролетаріятим взяти участь в цьому великому міжнародному святі трудящих.

Тому, ще раз повторяємо, що кампанію проведено більшими темпами. Це показує, перше — що справа була актуальна, що нею захопилося українське робітництво й бідне фармерство; по друге — що коли організаційний апарат працює, коли товариші й товаришки, члени наших організацій, а головні заряди не занедають справи, то кампанія може бути переведена після наміченого плану.

Ми цим зовсім не хочемо сказати, що в цій кампанії зовсім не було дефектів, недостач та занедавань. Були за недбування. Були й недостачі. Були недоконання. Треба було до деяких місцевостей телеграфувати за анкетами, за фінансовим звітом, хоч в останньому листі Головного Комітету ми виразно просили всі місцеві комітети телеграфувати і про вибраних кандидатів і про зібрану суму фондів, щоб не було перебоїв, щоб не було нарікань. І саме про ці дефекти ми поговоримо в другій статті, бо через них сталися деяка затримка, бо коли б усі звіти, як з анкетів, так і з фондів були на руках на той час, який визначив головний комітет, то лекше можна було б орієнтуватися щодо вибору скількості делегатів. Коли центральні заряди на-

ших організацій вкладали плян самої кампанії, то, беручи на увагу нишніть тяжке економічне положення, настановлення було на 7 делегатів: 4 робітників, 3 фармерів й 8-ий провідник. Але з тим застереженням, що залежатиме від суми зібраних грошей. Вже в по-неділю, 30 березня, показалося з отриманих телеграм, що можна двоє делегатів додати. В середу, 1 квітня, додано ще одного делегата. Далі ні очікувати, ні відволікати було не можна, бо втрата того корабля означала спізнєння прибути до Москви на означений час — на свято 1 травня.

Вже з минулого числа "УРВ" відомо нашим читачам, хто поїхав в делегацію. Вибрано делегатию таку, яка репрезентувала б і різні галузі індустрії й місцевости та провінції. Галузі репрезентовані такі: вугільно-майнерська, залізнично-паперова, металевомайнерська, металургійна, автомобілева, кравецька, кооперативна та фармерська (три делегати). По провінціях: Алябурта, Саскчеван, Манітоба й Онтеріо. Головний Комітет очікував на анкету з Монтреалу, як з великого індустріального центру, телеграфував до Монтреалу, але отримав відповідь, що там кандидата не вбрано. Тому Квебек не має свого представника.

Ми дуже раді, що нам вдалося вислати делегацію на час і віримо, якщо не станеться якихсь непередбачених перешкод в дорозі, наша делегація святкуватиме 1-ше травня в Москві разом з пролетаріятм червоної столиці, разом з делегатами інших робітничих делегацій європейських країн. Нам відомо, що до Радянського Союзу виїхала також робітничо-селянська делегація Закарпатської України. Цього літа мають відвідати Радянський Союз робітничі делегації з 45 країн і велика частина з них саме виїжджає тепер. Цей рік є найважливішим в історії соціалістичного будівництва країни Рад — він є вирішальним роком виконання плану п'ятиріччя. Тому наша делегація виїхала до країни Рад у велику історичну хвилю.

Щасливої дороги, дорогі товариші!

М. Шатульський.

"НОВА" ПАРТІЯ В ПОЛЬЩІ

Пенесівці радіють, що куркульві Вітосові вдалося об'єднати три селянські угруповання.

Центральний орган ППС, варшавський "Робітник", спра-вляє свято. Протягом двох днів він сурмить на своїй і сторінці вчистим гаслом: "Об'єднання народнього руху в Польщі". Не менш урочистою статтю, що нагадує пишномовний маніфест та звіт під таким заголовком.

Що ж сталося? Усього не — об'єднання трох "народньо-селянських" партій, а саме: куркульського "Піста" та середняцьких "Визволення" й "Селянської" партій. Об'єдналися, отже, ті партії, що вже два місяці тому утворили спільний клуб (фракцію) у соймі та сенаті, а ще раніше виійшли до знаменитого "центролігу", який удавав опозицію проти фашистської диктатури перед соймовими виборами.

Саме ця подія настроїла ППС та її орган на такий святяний лад. У числі з 15 березня "Робітник" урочисто, з суто патріотичним захоплення проклямує: "З завтрашнього дня ми матимемо — коли не станеться

сто й легко соціал-фашизм відпускає гріхи лютым ворогам пролетаріяту та безземельного, визискуваного селянства і проголошує: "Вітаємо факт об'єднання з ширим задоволенням". Бо, мовляв, "соціалізм (читай ППС. — Ред.) на селі та народний рух на селі завжди можуть знайти спільні методи праці".

Жадного слова про фашистську диктатуру та про боротьбу з нею, про гостру кризу і зурбожіння мас. Ані словом не згадано про це і на спільній нараді трьох партій. Там "дискусію" викликала тільки питання про назву, але й його щасливо розв'язали, назвавши куркульський новотвір "Народньою партією".

Радоці ППС цілком зрозуміли, як і передчасно. Об'єднання "народньо"-фашистських партій виявляє собою дальшу спроби консолідації сил польського фашизму, що готує війну проти СРСР. Воно, безперечно, відображає страх цілого фашистського табору перед революційною боротьбою мас, перед декалі більшим впливом комуністів Польщі на селі. Але боротьба цих мас уже так поширилася, що ніякі перегрупування в фашистському таборі не затримують її переможного поступу.